

Xocolata amb olor a cultura

En un temps molt llunyà, a la ciutat de Barcelona hi vivia una princesa anomenada Cookie d'Ametlla i Canyella de la gran família Petons de Mel. Ella era intrèpida, valenta, riallera, atlètica amb els seus cabells rinxolats deixats a l'aire i els seus grans ulls verds. Cookie era la guardiana de la biblioteca màgica amagada entre els arbres del bosc de Collserola.

Era un bosc d'arbres gegants i singulars. Les seves branques eren plenes de llibres i deixaven caure llargues lianes fent de gronxadors on la nostra princesa gaudia de la lectura, una de les seves grans passions l'altra era la pastisseria. Cookie sabia elaborar unes delicioses receptes de la seva família, que era el delit dels seus amics.

Aquella tarda, la princesa es va posar a elaborar unes xocolates amb l'ajuda del seu amic Sant Jordi, un cavaller de l'ordre "Tot és millor amb Xocolata". Un cop elaborades, van decidir anar a berenar dalt d'un arbre del bosc màgic des d'on divisaven el mar Mediterrani. Entre lectura i rialles, la tarda anava caient i el cel es convertia en un espectacle de colors que es reflectien sobre el mar creant petits cristalls de llums que es movien amb el vaivé de les onades.

De sobte, van veure una lluentor inusual que s'acostava cap a terra ferma. La princesa Cookie i Sant Jordi es van quedar bocabadats, es tractava d'un drac d'ales grans, d'escates desordenades, lluentes i de mil colors com un trencadís. L'olor de la xocolata havia arribat fins al nas d'aquell drac després d'un llarg viatge.

Després d'un aterratge turbulent, el drac exhaust i afamat, va començar a menjar-se els llibres que tenia al seu voltant. La princesa Cookie s'hi va interposar de seguida traient-li un llibre d'entre les dents i explicant-li que no se'ls podia menjar, que eren un tresor! Mentrestant, Sant Jordi va veure que aquell drac necessitava un alè de cultura urgent i ràpidament va anar a collir una de les roses màgiques que florien cada 23 d'abril als murs del bosc.

El cavaller va apropar la rosa vermella a prop del nas del drac que a l'inhalar l'olor de la cultura, es va aturar de cop. Avergonyit, es va disculpar per haver fet malbé aquells llibres tan preuats. Des d'aquell dia va prometre convertir-se en protector de la cultura catalana.

Aquesta és una llegenda de Sant Jordi peculiar i singular que reapareix cada 23 d'abril a Catalunya, on la màgia de les roses vermelles, amb olor a cultura, impregna tot el territori.

I els guardians dels llibres surten al carrer sota la mirada dels dracs protectors que, si t'hi fixes bé, vigilen des de les teulades i les portes dels jardins la preuada cultura catalana.

La Rosa

Princesa Cookie

Sant Jordi

El Drac

Pepi Sanfeliu Pedrol

